

Warszawa, dnia 9 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 1368/19

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik, protokolant sądowy Paulina Smoderek

4. przy udziale oskarżyciela publicznego - przedstawiciela Naczelnika Urzędu (...) w B. aspiranta A. O.

po rozpoznaniu dnia 28 października 2021 r.

5. sprawy D. C., córki K. i D., ur. (...) w P.

6. oskarżonej o przestępstwo z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 2 kks

7. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9. z dnia 25 kwietnia 2019 r. sygn. akt III K 231/16

1. **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
2. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT;**
3. **zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1368/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie III K 231/16</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. C.	Karalność oskarżonej	Karta karna	1205
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	Karta karna	Dokument urzędowy, sporządzony w prawidłowy sposób przez uprawnione do tego osoby,		

		więc brak jest racjonalnych argumentów powodujących kwestionowanie jego wiarygodności, co nie było również podnoszone przez strony postępowania.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrazy przepisów prawa procesowego mającej wpływ na treść wydanego wyroku przez dokonanie nieprawidłowej oceny dowodów w postaci wyjaśnień	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	oskarżonej, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych i przypisaniem winy oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Przed przystąpieniem do wskazania powodów, dla których Sąd odwoławczy uznał zarzut sformułowany w wywiedzionej przez oskarżoną apelacji za niezasadny i niemogący skutkować zmianą lub uchycieniem wyroku, wskazać należy, że redakcja środka zaskarżenia wniesionego przez oskarżoną - nieprofesjonalistę pozostaje daleka od wymagań określonych w art. 427 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy ustalając zakres zaskarżenia, zarzuty oraz wnioski skargi, zmuszony był do dokonania interpretacji wniesionego środka, zgodnie z regułami wypracowanymi w</p>				

orzecznictwie oraz doktrynie, uwzględniając zasadę niepodzielności środka odwoławczego, a więc interpretując jego petitum przez pryzmat uzasadnienia i wywodów skarżącego w nim zawartych, których istotą jest kwestionowanie rozstrzygnięcia sądu meriti.

Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 9 września 2020 r. w sprawie IV KS 21/20 (niepubl.), zgodnie z którym błędne sformułowanie zakresu zaskarżenia nie jest dla sądu odwoławczego wiążące, gdy z pozostałych elementów apelacji, zwłaszcza z treści zarzutów oraz uzasadnienia, wynika inny zakres zaskarżenia niż został wskazany. Słusznie podkreśla się, że o ile zakres zaskarżenia powinien być wskazany w środku odwoławczym w jego części wstępnej, to jednak jest on elementem

po pochodnym,
ustalonym przez
pryzmat uchybienia.
To bowiem przez
pryzmat uchybienia
wskazanego w
środku zaskarżenia
określa się zakres
zaskarżenia a nie
odwrotnie. Z tych
względów Sąd
Okręgowy uznał,
że choć co
prawda w części
wstępnej środka
odwoławczego
skarżąca wskazała,
że zaskarża wyrok
sądu I instancji
jedynie w części
dotyczącej
„niewykazania w
księgach oraz
deklaracjach i
zeznaniu wartości
uzyskanego obrotu
oraz należnego
podatku, w tym
przychodu ze
sprzedaży towarów
w postaci przede
wszystkim żelowych
zegarków ręcznych
wraz z akcesoriami,
prowadzonej
poprzez portal
internetowy (...),
z wykorzystaniem
nicku » (...)«”, to
biorąc pod uwagę
polemikę skarżącej
sformułowaną w
treści uzasadnienie
apelacji z oceną
złożonych przez nią
wyjaśnień dokonaną
przez sąd a quo
uznać należy, że
skarżąca
kwestionuje w

istocie całość wyroku w części dotyczącej winy. Jak wynika bowiem z utrwalonego orzecznictwa, zarzut podniesiony nie w petitum, ale dopiero w uzasadnieniu skargi odwoławczej, może być przedmiotem oceny, ponieważ granice odwołania wyznacza treść całego środka odwoławczego, jeżeli z niej wynika (bądź da się wywieść) zamiar skarżącego (por. wyr. SN z 5.01.2011 r., V KK 64/10, OSNKW 2011 Nr 2, poz. 14; wyr. SA we Wrocławiu z 16.10.2013 r., II AKA 239/13, niepubl.; wyr. SA w Krakowie z 18.04.2012 r., II AKA 54/12, KZS 2012 Nr 6, poz. 33).

Odnosząc się do wyinterpretowanego zarzutu skarżącej sformułowanego w wywiedzionej przez nią apelacji, należy, że jest on całkowicie chybiony a sprowadza się jedynie do nieuprawnionej polemiki ze stanowiskiem sądu meriti. Przypomnieć w tym miejscu należy, że istota kontroli odwoławczej dokonywana przez

sąd ad quem w przypadku zarzutów skargi dotyczących dokonanej przez a quo oceny dowodów, sprowadza się do skonfrontowania krytycznej ze swej istoty argumentacji strony skarżącej orzeczenie, z wywodami przedstawionymi przez sąd meriti w części motywacyjnej wyroku, zawierającej podstawy rozstrzygnięcia. Konsekwencją tego poglądu jest wniosek, zgodnie z którym skarżący, który zmierza do podważenia zasadności rozstrzygnięcia poprzez zanegowanie oceny dowodów stanowiących jego podstawę, nie może ograniczyć się do prostej jej negacji i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone wyłącznie dowody korzystne dla oskarżonego, w tym wyjaśnienia jego samego. Ta metoda kwestionowania trafności skarżonego orzeczenia nie może być uznana za skuteczną (por. wyr. SA w Warszawie z

5.07.2017 r., II AKa 121/17, niepubl.). Sąd odwoławczy jedynie wówczas może zaakceptować ocenę dowodów zaproponowaną przez skarżącego w wywiedzionym środku odwoławczym, jeżeli strona w sposób niebudzący wątpliwości wykaże, że analizując i oceniając materiał dowodowy, sąd naruszył reguły poprawnego rozumowania, nie uwzględnił zasad doświadczenia życiowego lub wskazań wiedzy specjalistycznej, jeśli takowa dla oceny okoliczności sprawy była niezbędna. Samo przedstawienie oceny odmiennej nie może być wystarczające dla skutecznego wykazania obrazy przez sąd meriti art. 7 k.p.k. (por. SA w Warszawie z 6.11.2017 r., II AKa 270/17, niepubl.).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy, należy zauważyć, że skarżąca w środku odwoławczym nie wskazała żadnych w zasadzie

argumentów podważających sposób dokonanej przez sąd I instancji oceny dowodów, a w szczególności by ta ocena przeprowadzona została z naruszeniem zasad wynikających z art. 7 k.p.k. W uzasadnieniu apelacji oskarżona ograniczyła się jedynie do przedstawienia po raz kolejny swojej wersji wydarzeń, w której podważa swoje sprawstwo oraz sposób prowadzenia przez siebie działalności gospodarczej. Wersja ta wynika natomiast z samych wyjaśnień oskarżonej, które znane są Sądowi Okręgowemu, przy czym nie wytrzymują one konfrontacji z pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Prezentowana przez oskarżoną linia obrony, która niejako zostało przez nią powielona w wywiedzionym środku odwoławczym, sprowadza się do kwestionowania jej roli w prowadzeniu

zarejestrowanej na
nią działalności
gospodarczej, a tym
samym
kwestionowania jej
sprawstwa
przestępstwa.
Zdaniem skarżącej
osobą dokonującą
spornych transakcji
w ramach
przedsiębiorstwa był
wyłącznie jej były
mąż i to on jest
sprawcą
zarzuconych
oskarżonej
przestępstw. Linia
obrony D. C. została
jednak
zweryfikowana przez
sąd I instancji
w postępowaniu
jurysdykcyjnym,
czego wyrazem jest
obszerna,
kompleksowa i
spójna ocena
dowodów,
przeprowadzona w
uzasadnieniu
wyroku Sądu
Rejonowego. Sąd
Okręgowy po
analizie materiału
dowodowego oraz
wywodów sądu
meriti nie znalazł
jakichkolwiek
powodów do
kwestionowania
przeprowadzonej
oceny dowodów.

Nie sposób podzielić
stanowiska
skarżącej, zgodnie
z którym brak
jest w sprawie
niepodważalnych

dowodów, skutkujących przypisaniem jej winy i sprawstwa zarzucanego czynu. W ocenie Sądu Okręgowego jest wręcz przeciwnie, bowiem całokształt dowodów świadczy właśnie o tym, że to oskarżona dopuściła się przypisanego jej przez sąd meriti przestępstwa, a właściwie jedynymi dowodami świadczącymi przeciw temu, są wyjaśnienia samej oskarżonej oraz częściowo zeznania jej męża T. C.. Przy czym sąd I instancji trafnie ocenił te dowody jako niewiarygodne, bowiem są nielogiczne oraz niekoherentne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania.

Sąd okręgowy podziela w tym zakresie zapatrywanie sądu a quo wyrażone w sprawie, że o niewiarygodności wyjaśnień oskarżonej świadczy przede wszystkim fakt, zgodnie z którym nieprawdopodobne jest, by mąż

skarżącej bez jej wiedzy dokonywał z jej konta bankowego transakcji związanych ze sprzedażą produktów dokonywaną za pośrednictwem serwisu (...), podczas gdy oskarżona nie tylko miała dostęp do swojego rachunku bankowego, ale również w okresie zarzutu przeprowadzono około sześć tysięcy transakcji za pośrednictwem serwisu (...). Oskarżona musiała przy tym zdawać sobie sprawę, że z jej konta w serwisie (...) może korzystać jej mąż, a tym samym dokonywać w jej imieniu sprzedaży towarów, skoro sama go do tego upoważniła, udzielając mu nad wyraz szerokiego pełnomocnictwa do reprezentacji. Nieprawdopodobnym jest również, by oskarżona w okresie zarzutu nie wiedziała o korzystaniu z jej konta bankowego przez męża, gdyż z zasad doświadczenia życiowego bezsprzecznie wynika, że poprawne rozliczenie się skarżącej z organami

podatkowymi musiało obejmować skrupulatną weryfikację stanu rachunku bankowego a także historii operacji. W zastawieniu z ustalonymi faktami godzi w zasady doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania twierdzenie oskarżonej, że część transakcji wykonywanych przez jej męża za pośrednictwem serwisu (...) nie odbywało się na jej rzecz, lecz we własnym imieniu przez T. C., w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Twierdzenia te nie są bowiem w najmniejszym stopniu uprawdopodobnione żadnymi przekonującymi dowodami. Mianowicie między małżonkami z tego tytułu nie dochodziło do żadnych rozliczeń, co byłoby sprawą naturalną, skoro w okresie zarzutu żyli oni w separacji, a wcześniej jeszcze w okresie wspólnego pożycia panował w ich związku

majątkowy ustrój
małżeński oparty
na rozdzielnosci.
Nadto T. C. nie
figuruje w żadnej
dokumentacji jako
strona umowy
sprzedaży, strona
umowy dostawy
z przedsiębiorcą
pocztowym, czy jako
nabywca
jakichkolwiek
towarów, którymi
następnie
handlował. Nie
sposób również
uznać za wiarygodne
twierdzenia
skarżącej, że nie
wiedziała o
zaprzestaniu
prowadzenia przez
swojego męża
działalności
gospodarczej,
podczas gdy
oskarżona tego
samego dnia
zarejestrowała
zbieżną działalność
gospodarczą na
siebie. Żadne z
małżonków nie
potrafiło przy tym
wyjaśnić w sposób
logiczny i
przekonujący
wspomnianej
koincydencji
czasowej między
tymi zdarzeniami.

Nietrafny jest
również argument
skarżącej, by na
dokonaną przez
sąd meriti ocenę
wyjaśnień
oskarżonej

rzutowało
wyobrażenie tego
sądu o relacjach
panujących między
małżonkami w
okresie rozpadu
pożycia.
Twierdzenia
oskarżonej w tym
zakresie są
nieuprawnione, gdyż
Sąd Rejonowy w
żaden sposób
dokonując oceny
dowodów nie
odwoływał się
typowych relacji
małżeńskich
panujących między
partnerami w czasie
rozstania, wręcz
przeciwnie, przyjął
w zasadzie wersję
oskarżonej, zgodnie
z którą pomimo
podjęcia decyzji o
rozstaniu, żyła ona
w zgodzie z mężem.
Należy przy tym
zauważyć, że fakt
relacji oskarżonej z
jej mężem nie ma
w zasadzie znaczenia
dla sprawy, bowiem
ewentualna dobra
atmosfera w związku
nie wyklucza ani
nie determinuje
sprawstwa
oskarżonej. Nadto
sama skarżąca jest
dość
niekonsekwentna w
przedstawianiu
wpływu swojego
męża na sprawę,
gdyż z jednej strony
akcentuje to, że były
mąż ją wykorzystał,
oszukiwał a para

od dawna żyje w faktycznej separacji, z drugiej zaś strony D. C. wskazuje, że atmosfera między nią a mężem w czasie rozstania była dobra, małżonkowie wspierali się wzajemnie, w tym w biznesie, a rozeszli się w zgodzie. Nie może również umknąć uwadze, że wbrew wcześniejszym twierdzeniom skarżącej co do okresu faktycznego rozpadu jej związku z T. C., sama ostatecznie przyznała, że przestali razem mieszkać w 2015 r., a rozwód został orzeczony trzy lata później w 2018 r. Obie te daty pozostają w znacznej odległości od okresu przestępnego działania skarżącej, co potwierdza konstatację Sądu Okręgowego, że relacja między D. C. i T. C. nie ma znaczenia dla sprawy, a tym samym dla przeprowadzonej przez sąd a quo oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Dodać należy, że o winie oskarżonej

<p>świadczą również inne zgromadzone w toku postępowania dowody, w tym mające charakter osobowy oraz nieosobowy, a które to nie były przez nią kwestionowane. Także zatem z tych względów apelacja okazała się niezasadna.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie D. C. od popełnienia zarzuczonego jej czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z wcześniej wspomnianych względów, mając na uwadze charakter podniesionego zarzutu, Sąd Okręgowy dokonał interpretacji wywiedzionej przez oskarżoną apelacji także w zakresie wniosku. Mając tym samym na uwadze przyczyny, w których może dojść do uchylecia wyroku sądu I instancji, a wskazane w art. 437 § 2 k.p.k.</p>			

jak również kwestionowanie przez oskarżoną wyroku w całości co do winy, uznać należało, że skarżąca zmierza w istocie do zmiany wyroku i orzeczenia co do istoty poprzez jej uniewinnienie od zarzucanych jej czynów. Z uwagi jednak na fakt, że podniesiony w środku odwoławczym zarzut w całości okazał się niezasadny, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku.

4. **OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. **ROZSTRZYGNIĘCIE
 SĄDU
 ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji**

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie III K 231/16 w całości.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Z uwagi na fakt, że w sprawie podniesiony zarzut okazał się niezasadny, a brak było podstaw do dokonania zmiany lub uchylenia wyroku z urzędu poza zakresem zaskarżenia, wniosek apelacji nie zasługiwał na uwzględnienie, a wyrok należało utrzymać w mocy w całości.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
-----	-----	
Zwięźle o powodach zmiany		

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----	-----		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	-----	-----	
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu oskarżonego D. S. orzeczono w oparciu o art. 29 ust. 1 z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 ze zm.) w zw. z § 17 ust. 2		

	<p>pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18), zgodnie z którymi koszty nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Koszty obrony przed sądem okręgowym jako sądem odwoławczym wynoszą 420 zł, powiększone o należny podatek VAT w stawce 23%.</p>	
3	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w całości. Sąd miał w tym zakresie na względzie sytuację majątkową i rodzinną oskarżonej i to, że w związku z tym ponoszenie przez nią kosztów postępowania odwoławczego byłoby dla niej zbyt</p>	

	wielkim obciążaniem.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżona D. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy oskarżonej		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------